

Moció presentada dies de termini (16/10/2018) 14:20h.

Aquest és el text modificat presentat

CP
24 OCTUBRE 2018
10.5

18 OCT. 2018

10:20h.

MOCIÓ DEL GRUP MUNICIPAL D'ERC-MES PER LA REVITALITZACIÓ DEL CENTRE, LA PART BAIXA I ELS BARRIS DE TARRAGONA I PER LA COHESIÓ DE LA CIUTAT

Mentre la ciutadania i les entitats tarragonines posen sobre la taula els problemes més urgents a resoldre -neteja, mobilitat, educació,...- i els responsables polítics mirem de debatre les solucions més pertinents, algunes de les causes que estan en l'origen estructural d'aquests problemes avancen silenciosament sense que hi posem la mirada ni el remei. Mal negoci farem amb el servei a la ciutat que s'espera de nosaltres i amb els diners públics que gestionem si centrem tots els esforços en els problemes més visibles i superficials i desatenem les causes de fons que en són subjacents.

Des d'ERC-MES considerem que existeixen dos mals endèmics en aquesta ciutat, molt profunds i estretament relacionats, encara que cada any són més explícits i notoris: per un costat la degradació del centre històric i els barris més vells de la ciutat -un problema que afecta moltes ciutats europees- i per l'altra la fragmentació urbana i social de Tarragona -un problema que ens és prou idiosincràtic-. En definitiva, com fem la ciutat, l'espai on compartim el vincle i la vida quotidiana les persones, les cases i els carrers. Perquè partim de la convicció que l'urbanisme és la política municipal que més determina les necessitats humanes i les polítiques futures a llarg termini. Un fet que està directament relacionat amb que els ciutadans se sentin seva la ciutat, la comparteixin, hi convisquin i la mantinguin neta i endreçada. El bon urbanisme en requereix molta, de reflexió política!

En efecte tenim una ciutat urbanísticament dispersa i fragmentària, constituïda per multitud de barris i nuclis poblacionals més o menys aïllats els uns dels

altres. Agrupables, per qüestions d'ordre, en un centre històric -de construcció anterior al segle XX-, un centre nou -a partir del segle XX-, uns barris de ponent, uns de nord i uns de llevant -adoptant sovint la forma d'urbanitzacions de baixa densitat poblacional-. Això és fruit d'un procés històric on, molt destacablement al segle XX, el creixement de la ciutat venia molt més determinat per les iniciatives privades (l'associacionisme dels veïns, els moviments migratoris, el barraquisme o les promocions privades) que no pas per una política de ciutat que vetllés per l'interès públic general. Una cosa és fer cases i una altra és fer ciutat.

Aquesta disparitat urbana té aspectes positius? Per descomptat que en té. Ens confereix una ciutat plural i diversa, de marcats contrastos paisatgístics i culturals. Un aspecte, el de la nostra diversitat, que cal conservar i posar en valor com a part del nostre patrimoni i d'allò que ens distingeix i ens fa veritablement tarragonins.

Però aquesta fragmentació presenta alguns components preocupants, que entenem que cal cosir, teixir i cohesionar. Perquè el problema no és només -o no és tant- tenir la ciutat dividida geogràficament en barris més o menys allunyats quilomètricament. El problema és quan els barris presenten certes llunyanies econòmiques, socials, culturals i d'origen, els uns respecte els altres, és a dir, quan cristal·litzen espacialment les desigualtats socials en forma de comunitats excessivament tancades les unes respecte les altres.

Això és dolent per diverses raons: a nivell de ciutat, perquè accentua les desigualtats econòmiques i les oportunitats de futur, és un obstacle a la igualtat i a la meritocràcia, produeix una bretxa en les necessitats de mobilitat, dificulta el vincle social, torpedina un sentiment de pertinença fort i compartit i fa més complicats els processos d'integració social; a nivell d'administració de la ciutat, aquesta esdevé més ineficient i costosa en pràcticament tot, però particularment en matèries sensibles com la neteja, la mobilitat, l'escolarització en igualtat d'oportunitats o la prestació de serveis socials. Ras i curt, a major dispersió, majors costos econòmics i socials per tota la ciutat.

Per això no és estrany que, cadascú amb les seves paraules i des de la seva perspectiva, més o menys tothom convergeixi en apuntar cap a la cohesió social com el principal repte de Tarragona. Quan s'evidencia que de Tarragona no n'hi ha una sinó unes quantes, i quan s'evidencia que hi ha a qui ja li està bé que així sigui o qui fins i tot es dediqui a enfrontar-les, sembla una bona idea la de tendir ponts, vincles i connexions de tota mena en benefici d'un sol projecte de ciutat compartida i estimada, per bé que diversa i plural.

Al greu problema de la fragmentació se n'hi suma una altre: el deteriorament urbà. Això és particularment punyent al centre històric de la ciutat -la Tarragona construïda el segle XIX i abans-, és a dir Part Baixa, Part Alta i Eixample històric, així com determinats barris molt malmesos. Un empobriment urbanístic i arquitectònic que corre en paral·lel a l'empobriment residencial, comercial i en la qualitat de vida dels veïns. Qüestió que de forma aïllada hem anat abordant els regidors d'aquest consistori, com proven les darreres mocions sobre la Part Baixa i la Rambla Nova, o sobre els solars buits a La Floresta, l'Albada i Parc Riu Clar. Però qüestió que, ahora, requereix una reflexió detinguda, pausada i compartida amb la mirada de ciutat posada en el llarg termini.

Com podem repoblar el centre? Com podem reactivar econòmicament la ciutat des de l'urbanisme? Com podem fer una ciutat més compacta i sostenible? Com podem rehabilitar els espais compartits? I els carrers? I les cases? I els habitatges? Com podem donar una nova vida i un nou impuls al petit comerç en un context de nous desafiaments? Com podem incrementar el turisme de qualitat i el temps d'estada si el centre històric pateix un procés de pauperització urbana? Com podem revertir aquesta tendència global tan preocupant i revitalitzar el centre, la part baixa i els barris de Tarragona? Com podem fer un urbanisme reflexiu i compartit en favor de la cohesió de la ciutat?

Aquestes qüestions i altres de similars és important que ens les fem sense enganys. I és igualment importants que cerquem la resposta junts, de forma cooperativa i compromesa, com allò que és: un repte de ciutat. Perquè la cohesió social i la revitalització de Tarragona són un dels principals desafiaments que tenim per davant els propers anys!

Ateses aquesta raons, i per tal de treballar per recuperar un centre de Tarragona fort, per dignificar els barris més degradats i per cohesionar la ciutat, l'Ajuntament de Tarragona aprova els següents:

ACORDS

Primer. Crear una comissió de treball amb el doble objectiu de formular propostes i estratègies per a la recuperació i la revitalització urbanística, econòmica i residencial del centre de Tarragona i els barris més degradats de la ciutat, així com per plantejar estratègies i mesures per afavorir la cohesió dels barris amb el centre de la ciutat. Aquesta comissió es reunirà trimestralment i estarà formada, com a mínim, per representants del govern, dels grups municipals, les federacions d'entitats veïnals i les entitats veïnals directament afectades, les entitats socials vinculades a la problemàtica, les principals entitats comercials i experts en urbanisme i habitatge de reconegut prestigi, entre els quals membres de la Càtedra d'Habitatge de la URV, el Col·legi d'Arquitectes de Tarragona i el Col·legi d'Enginyers de Tarragona, així com experts procedents d'altres universitats i amb experiència en altres ciutats amb reptes similars.

Segon. Comunicar aquest acord a totes les entitats veïnals, la Càtedra d'Habitatge de la URV, el Col·legi d'Arquitectes de Tarragona i el Col·legi d'Enginyers de Tarragona.

P. S.

Pau Ricomà i Vallhonrat

Portaveu del Grup Municipal d'ERC-MES

Tarragona, 17 d'octubre de 2018